Hegedűs Claudia

„A karaktereim a legszigorúbb cenzoraim”

Beszélgetés Anna Burnsszel

INTERJÚ - LXV. évfolyam, 4. szám, 2021. január 29.

***Olvass, ne háborúzz!* – akár ezzel a címmel is megjelenhetett volna bő két éve Anna Burns Man Booker-díjas könyve. A Belfastban született, de évtizedek óta Angliában élő szerző 2018-ban nyerte el a rangos brit irodalmi elismerést *Tejes* (*Milkman*, 2018) című #metoo-regényként is aposztrofált kötetéért. A sötét tónusú történet a hetvenes években játszódik, egy meg nem nevezett városban, ahol a mindennemű erőszak a hétköznapok velejárója. A regény narrátora egy nevenincs tizennyolc éves lány, akinek a szubjektív nézőpontján keresztül szerezhetünk tudomást arról, milyen traumákkal járhatott felnőni a hosszan elhúzódó – 1968–1998 között zajló – észak-írországi vallási és politikai zavargások idején. A regény éppúgy szól a fizikai erőszakról, mint a szavak pusztító erejéről, illetve a lelki és testi szexuális abúzusról. Ennélfogva az olvasó gond nélkül azonosul a betűalkoholista főszereplővel, aki azáltal válik kirekesztetté, hogy – énvédelemből – sétálás közben olvas. A kritikusok majdhogynem egyöntetű véleménye szerint Anna Burns immár magyarul is olvasható harmadik regényét szokatlan narratív technikája és sötét humora teszi egyedivé. Vitathatatlan, hogy a *Tejes* (fordította Greskovits Endre, Scolar Kiadó, 2020) sajátos hangnemet használva fogalmazza újra az európai irodalmi toposzokat. A Man Booker-díjas szerzőt többek között a gyilkos és simogató szavak ambivalens erejéről, a mikroközösségben lejátszott hatalmi játszmákról és az emberi gonoszság banalitásairól is kérdeztük.**